

কঠোৰ পৰিশ্ৰম

পিঁপৰাৰ ওচৰলৈ যোৱা, হে অলস; তাইৰ বাট-পথ
বিবেচনা আৰু জ্ঞানী হওঁক; হে অলস, তুমি কিমান
দিন শুই থাকিবা? তুমি কেতিয়া টোপনিৰ পৰা উঠিবা?
তথাপিও অলপ টোপনি, অলপ টোপনি, অলপ হাত
ভাঁজ কৰি শুবলৈ: তেনেকৈয়ে তোমাৰ দৰিদ্ৰতা
ভ্ৰমণকাৰীৰ দৰে আহিব, আৰু তোমাৰ অভাৱ
অসুখধাৰী মানুহৰ দৰে আহিব । হিতোপদেশ ৬:৬-১১

সকলো অধ্যৱসায়েৰে তোমাৰ হৃদয় ৰক্ষা কৰা; কাৰণ ইয়াৰ
পৰাই জীৱনৰ বিষয়বোৰ ওলাই আহে। হিতোপদেশ ৪:২৩

শিথিল হাতৰ কাম কৰা তেওঁ দুখীয়া হয়, কিন্তু অধ্যৱসায়ীৰ হাতে ধনী
কৰে। দাঁতলৈ ভিনেগাৰ আৰু চকুলৈ ধোঁৱাৰ দৰে, তেওঁক
পঠোৱাসকলৰ বাবেও অলস মানুহ। হিতোপদেশ ১০:৪, ২৬

অধ্যৱসায়ী লোকৰ হাতে শাসন বহন কৰিব, কিন্তু অলস লোকে কৰ
দিব। অলস মানুহে চিকাৰত লোৱা বস্তু পোৰা নাই, কিন্তু অধ্যৱসায়ী
মানুহৰ ধন বহুমূলীয়া। হিতোপদেশ ১২:২৪, ২৭

অলসৰ প্ৰাণে কামনা কৰে, কিন্তু একো নাথাকে; অসাৰতাৰ দ্বাৰা
পোৱা ধন-সম্পত্তি কৰ্মি যাব, কিন্তু যি জনে পৰিশ্ৰমৰ দ্বাৰা সংগ্ৰহ
কৰে, তেওঁ বৃদ্ধি পাব। হিতোপদেশ ১৩:৪, ১১

সকলো শ্ৰমত লাভ আছে, কিন্তু ওঁঠৰ কথা কেৱল অভাৱৰ প্ৰতিহে
প্ৰৱল। হিতোপদেশ ১৪:২৩

অলস মানুহৰ বাট কাঁইটৰ বেৰৰ নিচিনা, কিন্তু ধাৰ্মিক লোকৰ বাট
স্পষ্ট হয়। হিতোপদেশ ১৫:১৯

যি জনে নিজৰ কামত অলস, তেওঁও তেওঁৰ ভাতৃ, যি জন মহান অপচয়
কৰে। হিতোপদেশ ১৮:৯

অলসতাই গভীৰ টোপনিলৈ পেলায়; আৰু অলস আত্মাই ভোকত
ভুগিব। অলস মানুহে নিজৰ হাতখন বুকুত লুকুৱাই ৰাখে, আৰু ইয়াক
পুনৰ মুখলৈ আনিব নোৱাৰে। হিতোপদেশ ১৯:১৫, ২৪

অলসই ঠান্ডাৰ কাৰণে হাল বোৱাৰ নোৱাৰিব; সেই কাৰণে তেওঁ শস্য চপোৱাৰ সময়ত ভিক্ষা কৰিব, কিন্তু একো নাথাকিব।” টোপনি ভাল নাপাবা, যাতে তুমি দৰিদ্ৰতালৈ নাযাবা; চকু মেলি, পিঠাৰে তৃপ্ত হ’বা।” হিতোপদেশ ২০:৪, ১৩

অধ্যৱসায়ীসকলৰ চিন্তাবোৰ কেৱল প্ৰচুৰতাৰ প্ৰতিহে প্ৰৱল; কিন্তু কেৱল অভাৱৰ বাবে খৰখেদা কৰা প্ৰতিজনৰ। অলস লোকৰ কামনাই তেওঁক হত্যা কৰে; কিয়নো তেওঁৰ হাত দুখনে পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ অস্বীকাৰ কৰে। তেওঁ গোটেই দিনটো লোভ কৰি লোভ কৰে, কিন্তু ধাৰ্মিক লোকে দিয়ে আৰু ক্ষমা নকৰে। হিতোপদেশ ২১:৫, ২৫-২৬

অলস মানুহে কয়, বাহিৰত সিংহ আছে, ৰাস্তাত বধ হ’ম। আপুনি নিজৰ ব্যৱসায়ত অধ্যৱসায়ী মানুহক দেখিছেনে? তেওঁ ৰজাসকলৰ আগত থিয় হ’ব; তেওঁ নিকৃষ্ট মানুহৰ আগত থিয় নহ’ব। হিতোপদেশ ২২:১৩, ২৯

মই অলস লোকৰ পথাৰ আৰু বুদ্ধিহীন মানুহৰ আঙুৰৰ বাগিচাৰ কাষেৰে গৈছিলো; আৰু চোৱা, সকলো কাঁইটেৰে গজিল আৰু তাৰ মুখখন নেটলে ঢাকি ৰাখিলে আৰু শিলৰ বেৰখন ভাঙি গ’ল। হিতোপদেশ ২৪:৩০-৩১

দুৱাৰখন যেনেকৈ তেওঁৰ হিঞ্জৰ ওপৰত ঘূৰি থাকে, তেনেকৈয়ে অলস লোকেও নিজৰ বিচনাত ঘূৰি থাকে। হিতোপদেশ ২৬:১৪

কিয়নো আমি তোমালোকৰ লগত থকাৰ সময়তো আমি তোমালোকক এই আজ্ঞা দিছিলো যে কোনোবাই যদি কাম কৰিব নিবিচাৰে, তেন্তে তেওঁ নাখাব। ২ থিচলনীকীয়া ৩:১০

তোমাৰ হাতে যি কৰিব পাৰে, তোমাৰ শক্তিতে কৰা; কিয়নো তুমি য'লৈ
যোৱা কৰত কোনো কাম নাই, কোনো ষড়যন্ত্ৰ নাই, কোনো জ্ঞান
নাই আৰু কোনো প্ৰজ্ঞা নাই। উপদেশক ৯:১০

বহুত অলসতাৰে অট্টালিকাটো ক্ষয় হয়; আৰু হাতৰ অলসতাৰ দ্বাৰাই
ঘৰখন তললৈ নামি যায়। উপদেশক ১০:১৮ পদ

চুৰি কৰা লোকে আৰু চুৰি নকৰিবা, বৰঞ্চ তেওঁ নিজৰ হাতেৰে ভাল
কাম কৰি পৰিশ্ৰম কৰক, যাতে তেওঁ আৰ্তজনক দিব পাৰে।

ইফিচীয়া ৪:২৮ পদ

সৰ্বোচ্চই নিযুক্ত কৰা পৰিশ্ৰমী কাম বা খেতি-বাতিক ঘৃণা নকৰিবা।
উপদেশক ৭:১৫ পদ

অলস মানুহক লেতেৰা শিলৰ লগত তুলনা কৰা হয় আৰু প্ৰত্যেকেই
তেওঁক হিচকি মাৰিব। অলস মানুহক গোবৰৰ লেতেৰাৰ লগত তুলনা
কৰা হয়: প্ৰতিজন মানুহে ইয়াক তুলি ল'লে হাত জোকাৰিব।

উপদেশক ২২:১-২

যদি কোনো মানুহে প্ৰভুৰ ভয়ত নিজকে অধ্যৱসায়ীভাৱে ধৰি ৰাখিব
নোৱাৰে, তেন্তে তেওঁৰ ঘৰ অতি সোনকালে উফৰাই পেলোৱা হ'ব।

উপদেশক ২৭:৩

তোমাৰ পুত্ৰক শাসিত দিয়া আৰু তেওঁক পৰিশ্ৰম কৰা, যাতে তেওঁৰ
অশ্লীল আচৰণ তোমাৰ অপৰাধ নহয়। গীৰ্জা ৩০:১৩ পদ

অলস নহ'বলৈ তেওঁক পৰিশ্ৰম কৰিবলৈ পঠাওক; কিয়নো অলসতাই
বহুত বেয়া শিক্ষা দিয়ে। উপদেশক ৩৩:২৭